Біла пані

В білосніжному жупані,
У м’якеньких чобітках
Йде по світу біла пані –
Срібний посох у руках.
Йде полями і лісами,
Через гори і яри.
А за білими слідами
Йдуть завії і вітри.
Що не ступить – застеляє
Срібним снігом кожен слід.
Біла пані ледь ступає –
Каблучки збивають лід.
Ми зустріли її нині,
Коли йшла собі сама
У мережаній хустині.
Біла пані – то Зима.